

UNGEFØDENDE ELLER ÆGLÆGGENDE.

Eller: - Hvad er nemmest for nye eller begyndere i akvariehobbyen. Af Jan Lyngdorf.

Der vil altid komme et tidspunkt, indenfor enhver akvarieholders tid, hvor der ligesom opstår en skillelinje imellem nye eller begyndere -, og opdræts akvarieholdere.

Når dette punkt nås, står den forhenværende nye eller begynderen ansigt til ansigt med det endeløse valg af,

- hvilke fisk vil man nu lave opdræt af. Man henvender sig så til andre akvarieholdere for, at få gode råd.

Eller, man prøver selv med ungefødende som f.eks.: - Guppy, Platy, eller Sværd-drager.

- Nu er der nok nogle, der sidder og tænker, hvorfor kalder Jan dem hele tiden Ungefødende.

- Jamen det er de da, for hver enkelt unge er omgivet af en fosterhinde, der brydes i det øjeblik de fødes

af moderfiskens. Prøv selv at se næste gang.

Hvorimod de rigtige levendefødende fisk, så som f.eks. Ameca splendens og Xenotoca eiseni.

Ja, der har hver enkelt unge en slags navlestreng, der er forbundet med moderfiskens blodomløb.

Det er næsten blevet en tradition, at nye akvarieholdere starter med opdræt af ungefødende og så langsomt arbejder sig over til de æglæggende arter.

Det er faktisk oplagt, at hvis ens venner skal starte med akvarium, ja, så foreslår man dem, at starte med ungefødende. For de er jo de letteste at få unger af.

Det er ikke umuligt, at få fisk til at yngle her, i et sådan selskabsakvarium, men om de når at vokse op ?

Lad os med det samme få slået en pæl igennem den påstand, at man arbejder sig op fra de lette ungefødende og op til de mere vanskelige æglæggende arter.

For enhver seriøs opdrætter af ungefødende arter, vil nok give mig ret i, at det er alt andet end simpelt, at opdrætte ungefødende og at man absolut ikke, bør anbefale dem til nybegyndere.

For ligesom at bevise min påstand om, at ungefødende ikke er så nemme at opdrætte som det påstås. Så prøv lige at sammenligne følgende iagttagelse jeg har gjort.

Sæt det så op imod det, der bliver sagt som fordele for de ungefødende som begynder fisk.

1.) - Det er langt lettere, at se kønsforskel på ungefødende, end det er på æglæggende !

- Forkert.

Tænk bare på, hvor stor forskel, der er på f.eks.
Dværggurami, forskellige Killies, eller Ancistrus-maller.

Kommer jeg med disse påstande, når jeg er ude og holde foredrag.
Er der altid nogle af de opmærksomme tilhører, der siger, at de har problemer med at kønsbestemme deres æglæggende arter, så som Zebrafisk og Sumatranus (tigerbarbe).

Kønnet på voksne Tigerbarber er meget nemme at køns bestemme.
Bare kig efter den med den røde næse, og I har fundet hannen
(ja, den var der nok nogle af damerne der kunne bruge).
Ved andre æglæggende arter er det bedste I kan gøre, bare at fodre fiskene godt med tubifix, eller røde myggelarver et par uger, og hunnerne vil på denne kost snart sætte rogn.
De ville nu virke meget mere buttet i forhold til hannerne.

Så det der med at se kønsforskel på æglæggende er slet ikke så svært vel ?

- Så lad være med, at holde jer væk fra de æglæggende arter med den begrundelse, at de er svære at kønsbestemme.
Det er jo bare en dårlig undskyldning, for det gælder jo bare om at være praktisk.

2.) - Ungefødende er meget lettere at få unger af !

- Det lyder jo meget overbevisende, men her er det jo nok, at nybegynderen misforstår en hel del.

For går fiskene i et selskabsakvarium, ja, så mister I de fleste af ungerne.
Fordi, resten af indbyggerne her, sætter megen pris og glæde, på dette levende foder.

Næste gang hunnerne er drægtige, prøver man måske med en fødekasse, som enten er for lille, eller også får hunnen lov til, at gå deri for længe.
Resultatet bliver som reglen det samme, hunnen æder dem hun kan komme af sted med, og gumler resten ihjel.

Kun hvis man sætter en drægtig hun over i et speciel opdrætsakvarium, er man sikker på succes.
Eller er man ? Flytter man hunnen for tidligt, bliver hun for stresset og smider dødfødte unger.

- Med æglæggende arter, har du meget mere kontrol over hele situationen.
- Hvis du indretter et speciel-akvarium med en rist løftet ca. to cm. op over hele bunden og har du så en god rognsvær hun gående, bestemmer du selv, hvornår æggene skal lægges.
For nu sætter du bare en flot han ned til hende, og vupti, kommer der æg og siden unger.

Ok ! Det går ikke altid så let, men skulle de ikke smide æggene, så adskil parret et stykke tid og sæt dem så sammen igen. Alt du kan miste er lidt fritid. Og at få brugt vores fritid, er vel det, der er formålet med vores hobby.

Skal vi så slå fast, - ungefødende er slet ikke meget nemmere et yngle med end æglæggende, men de er anderledes spændende.

De nye moduler til "Fantasi akvarierne" gør vedligeholdelsen af akvariet meget nemmere.

3.) - Yngel af ungefødende skal man ikke tage sig så meget af, som yngel af æglæggende.

- Forkert.

Det er mine erfaringer, med hensyn til fiskeyngel af begge hold, at der skal tages lige megen omsorg for dem. For hvis du glemmer at skifte vand tit nok, vil de vokse langsomt, være længere om at udvikle sig.

Ja, generelt kan I rolig regne med, at de bliver dårlige individer og slet ikke kommer til at ligner de voksne artsfæller, man kan sammenligne dem med, i forretningerne.

Og det er vel det, der er meningen med, at opdrætte fisk.

Groft sagt kan siges, at på grund af størrelsen og den veludvikling som ynglen fra ungefødende arter har, bør man være meget mere omhyggelig med pasningen af dem.

4.) - Ungefødendes yngel kræver ikke levende foder, så du kan spare en masse tid, ved at undlade dette.

Ja, det er rigtigt,

- at du kan holde dine ungefødende unger i live.

Uden at skulle klække artemia eller lave microorm. Men, hvis du ønsker, at lave topkvalitets fisk og det burde være dit mål, - ja, så er du nødt til, at give ungerne levende foder + afvekslende foder. Ellers ville dine fisk aldrig komme til, at blive lige så flotte, som hos den akvariefiskeopdrætter, der gider gøre dette arbejde ordentlig og seriøst.

Så ungefødende er altså langt fra den perfekte nybegynderfisk, man ofte vil gøre den til. De der påstår dette, kan faktisk være skyld i, at nybegynderne får en dårlig start.

- Nystartede akvarieholderen straffes faktisk for det store arbejde, de med deres begynder mod, er sprunget ud i.

- For, - Hvis de har valgt disse fisk med den ide, at der er meget lidt arbejde med dem, er det faktisk dømt til, at mislykkes på forhånd. Ungerne vil jo nok vokse op og opnå en fornuftig størrelse inden for en rimelig tid, men de vil alligevel være mindre og ikke være nær så farvestrålende, som deres forældre. Dette er måske desværre også derfor, man aldrig hører nybegynderne glædestrålende fortælle om deres store flotte opdræt, af salgsklarer farvestrålende ungefødende akvariefisk.

- At prøve at specialisere sig inden for ungefødende er måske et endnu værre valg for en nybegynder, - for hvis de nu ikke har akvarier nok.

Hvis man f.eks. tager den beslutning, at man vil opdrætte flotte rene stammer af Slørguppy, er det en absolut nødvendighed, at have mindst et akvarie til de unge hanner og et til deres søster, så snart de kan kønsbestemmes. For kun på den måde, har man fuld kontrol over den videre avl, og om hvilke ting man vil fremavle.

”Fantasi akvarie” modulerne, er meget nemmere at rengøre end levende plante akvarier.

Har man ikke disse muligheder med flere akvarier, hvorfor så bryde sig om dette store arbejde. Med bare et akvarie, kan du jo opdrætte alle de forskellige enkelte arter du kan forestille dig, brødre og søstre blandet sammen i en pærevælling, uden at tænke på sådanne fremmede ord, som indavl og lignende.

For at afslutte, vil jeg lige sige dette til de garvede akvarieholdere, hos hvem mange nybegyndere ofte henvender sig for at få hjælp.

- Lad være med at råde nybegyndere til at vælge en ungefødende art, som den vigtigste første akvariefisk at opdrætte, med mindre, at du er helt sikker på, at vedkommende har det rette udstyr. - Således, at det bliver en succes.

Gør dem med det samme helt klart, hvad det kræves af foder for at fodre den yngel op, som du anbefaler. For hvis du fornemmer, at der kan opstå problemer, ville det måske være bedre, at foreslå nybegynderne, at starte med enten; Skybjerg, Zebrafisk eller, - den lidt større Syd-amerikanske Zebracichlide, der har en fantastisk dejlig, interessant og kærlig yngelpleje.

- Måske, ville en af disse arter, fascinere dig meget mere end Sværddrager, platy og Guppyer. Den hvide Skybjerg, er nok den jeg personlig helst vil anbefale nybegynder, blandt andet på grund af, dens fantastiske flotte farver.

Hvis du stadig mener, at du helst vil prøve indenfor de ungefødende arter, så prøv da endeligt, men husk stadig på, at de faktisk kræver mere pleje og opmærksomhed end mange af de æglæggende arter.

*Når I så har lært, at opdrætte de akvariefisk I gerne vil have, så tager vi fat på,
at lave nogle af disse flotte dekorerede akvarier, der er vist.*

Til sidst, vær seriøs med al det du foretager dig inden for vores dejlige hobby,
dine mål bør altid være, at prøve at opdrætte akvariefiske unger,
der er lige så flotte, som forældre fiskene.

Hvis du ser det fra den side, kan det jo tænkes, at du en dag når så vidt,
at du i stedet for, at arbejde dig væk fra de ungefødende arter,
- bliver så dygtig, - at du arbejder dig, hen imod dem.

Så hermed håbet om, at I får rigtig gode opdræts oplevelser,

fra

Jan Lyngdorf